

מס פקס

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. אורי גולדמן, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 629 יום ה' 12 ביולי 2012

השבוע בגיליון

פגרת בתי המשפט וערעורי מסים - 2012

עדכונים מהשטח

איך שומרים על הליך הגילוי מרצון אנונימי ?

תאמר
פסיקה

עליון - חוק מס מעסיקים חל גם ב"אזור" //
מ"ה - פטור לרווחים בקופת גמל בגין הפקדות מלפני 1.1.2003 //
שבח - שומה על בעלי-הדין להפעיל את כללי הפרוצדורה בתום לב //
פרשת הדלקים - מעבירה הילוך! // מרבה "כיסים" - מרבה דאגות //
חשד: הסבו הכנסות לחברה זרה // הפחתת מכסים והגברת התחרותיות

מחוץ לחוק

עדכונים מהשטח

פגרת בתי המשפט וערעורי מסים - 2012

◆ **ועדות ערר מס שבח** - לפי תקנה 12 לתקנות מס שבח מקרקעין (סדרי הדין בפני ועדות ערר), התשכ"ה-1965, על ערר חלה תקנה 529 לתקסד"א. בהתייחס לנושא זה, יצויין, כי תקנה 529 לתקסד"א דוחה מועדים שונים בעררי מס שבח, כגון מועדי תגובה לבקשות בכתב, מועדי הגשת כתבי בי-דין ומועדים נוספים המפורטים בתקנות סד"א, אך המועדים להגשת ערר מס שבח ולהגשת ערעור לביהמ"ש העליון מוגדרים בסעי' 88 ו-90 לחוק מיסוי מקרקעין ולא בתקנות. לפיכך, מדובר בחקיקה ראשית מול חקיקה משנית.

בנוסף, בבית המשפט העליון בבש"א 4780/96 מנהל מס שבח מקרקעין נ' אברהם פרוט ואח', נטענה טענה בענין תחולתה של תקנה 529 על ערעור מס שבח, כב' הש' תאודור אור, קבע, כי אינו קובע סופית לגבי תחולתה של תקנה 529 ומשאיר זאת ב"צריך עיון". פרט לקיום פסיקה זו (שכאמור אינה מהווה הלכה מחייבת) אין פסיקה הקובעת את ההיפך. לאור האמור ועל אף קיומו של סעי' 110 לחוק מיסוי מקרקעין, למען הזהירות, נראה שבהגשת ערר לועדת ערר מס שבח וכן בהגשת ערעור לביהמ"ש העליון בגין החלטת ועדת ערר, יש לפעול עפ"י סעי' 88 ו-90 לחוק מס שבח, דהיינו להתייחס למועדים הקבועים בחוק כאילו לגביהם לא חלה הפגרה. זאת, עד ששאלה זו תוכרע ע"י ביהמ"ש או ע"י המחוקק.

◆ יצויין, כי בהליך פלילי בבתי המשפט הפגרה אינה חלה.

הערת מערכת: לאור פגרת בתי המשפט, גיליונות "מס פקס" בתקופת הפגרה (16.7.12 עד 31.8.12) יפורסמו במתכונת מצומצמת (אחת לשבועיים) ו/או בהתאם לפסיקה שתפורסם ע"י בתי המשפט מעת לעת.

כידוע, פגרת הקיץ של בתי המשפט מתחילה ב-16.7.12 ונמשכת עד ה-31.8.12. ראה [תקנות בתי המשפט \(פגרות\) \(תיקון\), התשע"ב - 2012](#).

◆ **כללי- תקנה 529 לתקסד"א**

תקנה 529 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 (להלן: "תקסד"א") קובעת ש"תקופת פגרה של בית המשפט לא תובא במנין הימים שנקבעו בתקנות אלה או שנקבעו בידי בית המשפט או הרשם, אלא אם כן הורה בית המשפט או הרשם, לפי הענין, הוראה אחרת".

המשמעות: במקרים בהם חלה תקנה 529 לתקסד"א - הפגרה לא תובא בחשבון במנין הימים, דהיינו יש להוסיף את מניין ימי הפגרה למועדים הקבועים.

לדוגמא: יש להגיש כתב בי-דין לבית משפט תוך 30 ימים. תקנה 529 חלה. עד ה-16.7.12 (תחילת הפגרה) עברו 10 ימים. דהיינו, החל מסוף הפגרה (31.8.12) - יש לספור עוד 20 ימים = עד ליום 20.9.12.

לנוחיותכם, ריכזנו עבורכם הבהרות בקשר עם "ערעורי מסים" ופגרת בתי המשפט:

◆ **מס הכנסה** - לפי תקנה 9 לתקנות בית משפט (ערעורים בעניני מס הכנסה), התשל"ט-1978, על ערעור חלה תקנה 529 לתקסד"א (בשינויים המחוייבים ובכפוף להוראות הפקודה ולתקנות) - דהיינו הפגרה חלה.

◆ **מע"מ ומס קניה** - לפי תקנה 10 לתקנות מס ערך מוסף ומס קניה (סדרי הדין בערעור), התשל"ו-1976, על ערעור חלה תקנה 529 לתקסד"א - דהיינו הפגרה חלה.

במקרה הפוך, אם רשות המיסים היא זו שמתחילה בהליכים מול הנישום ולכאורה מגלה לבד לגבי הנכסים / הכנסות הלא מדווחות, אזי במקרה כזה אם הנישום יגיש בקשה להליך גילוי מרצון, בנסיבות מסוימות בקשה כזו עלולה להידחות על ידי רשות המיסים, ולפיכך לא תחסום הליך פלילי או שימוש במידע לצורך הליך פלילי.

◆ מאחר והליך הגילוי מרצון הינו הליך רגיש ביותר, שיש לעשות אותו בצורה מאד מדוקדקת וסיסטמית- "עקב בצד אגודל", מוצע לנישומים לעשות אותו אך ורק באמצעות עורך דין, מטבע הדברים ומהות ההליך ברור שקיימת עדיפות למומחה במיסוי.

אין באמירה זו כדי לזלזל חס וחלילה ברואי החשבון או ביועצי המס, שהרי מקצועיותם של אלה אינו מוטל בספק, אלא, שלעורכי הדין יש יתרון מהותי ככל שהדברים נוגעים למידע רגיש ומסמכים שמועברים על ידי הנישום למייצג במסגרת הליך גילוי מרצון - החיסיון!

כידוע, חיסיון בין עו"ד ללקוחו הינו חיסיון מוחלט שחל על ידיעות, אמירות, מסמכים וכיו"ב שהוחלפו בין עו"ד ללקוחו במסגרת טיפול משפטי.

◆ סעיף 48 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א - 1971, שכותרתו: "עדות עורך דין", קובע:

"(א) דברים ומסמכים שהוחלפו בין עורך דין לבין לקוחו או לבין אדם אחר מטעם הלקוח ויש להם קשר ענייני לשירות המקצועי שניתן על ידי עורך הדין ללקוח, אין עורך הדין חייב למסרם כראיה, אלא אם ויתר הלקוח על החיסיון..."

סעיף 90 לחוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א - 1961 קובע: "סוד מקצועי- דברים ומסמכים שהוחלפו בין לקוח לבין עורך דין ויש להם קשר ענייני לשירות המקצועי שניתן על ידי עורך הדין ללקוח, לא יגלה אותם עורך הדין בכל הליך משפטי, חקירה או חיפוש, מלבד אם ויתר הלקוח על חסינותו".

◆ בנוסף, סעיף 135א. לפקודת מס הכנסה, שכותרתו: "סמכות לדרוש ידיעות על ספקים ולקוחות" קובע: "(א) בעל עסק או משלח-יד חייב, אם דרש זאת ממנו פקיד השומה, למסור לפקיד השומה ידיעות ומסמכים בנוגע לקשריו העסקיים עם ספקיו, לקוחותיו או מי שיש לו אתו קשרים עסקיים, אף-על-פי שידיעות ומסמכים אלה אינם דרושים לביור הכנסתו הוא..."

(ב) האמור בסעיף קטן (א) אין בו כדי לחייב עורך דין, רופא או פסיכולוג לגלות ידיעות או מסמכים שלגביהם הוא חייב בשמירת סודיות לפי כל דין."

◆ מהאמור לעיל עולה, כי בקשה שלא תוגש ע"י עורך דין, במקרה שמשוהו משתבש (למשל במקרה שהליך הגילוי מרצון נדחה בשל נימוק של התנהלות חקירה סמויה כנגד הנישום), לכאורה אינה בקשה אנונימית, לפחות לא במסגרת יכולת החקירה של הרשות.

איך שומרים על הליך הגילוי מרצון אנונימי? אברהם רוזנברג (יועץ מס) ; גולדמן אורי, עו"ד גולדמן ושות' - משרד עורכי דין

◆ ביום (26.6.2012) החליטה רשות המיסים להאריך את תוקפה של הוראת השעה - גילוי מרצון, שהייתה אמורה להסתיים ב 30.6.0212, עד ליום 27.9.12. היתרון הבולט והחדשני ביותר של החלטת רשות המיסים הינו האפשרות להגיש את הבקשה כבקשה אנונימית (לקראת חומר נוסף בעניין זה ניתן לקרוא בקישורית זו).

ישנן מספר שאלות בהקשר להגשת הגילוי בצורה אנונימית, כגון: מה יקרה אם במהלך הגילוי האנונימי נפתחת חקירה פלילית נגד הנישום ("המגלה מרצון")- האם הפניה האנונימית פוטרת אותו מהליך פלילי ?

שאלה פרקטית כגון- חישוב המס של "הנישום האנונימי", למשל במקרה שיש לו הפסדים מדווחים ממקור אחר, וכל סוגיית קיזוז ההפסדים- האם מוסמכת רשות המיסים להתעלם מהפסדים והוצאות - כפי שקורה לא אחת בהליכים של גילוי מרצון והאם התעלמות זו הינה כדין?

מה קורה אם באמצע ההליך השומתי עולה (בטעות) שמו של הנישום, האם הרשות רשאית להשתמש במידע זה ובאיזה אופן? ועוד שאלות רבות, אשר רק הזמן והניסיון ימצא להן את התשובה (וברור שאף אחד אינו מעוניין להיות מקרה המבחן).

◆ אך במאמרנו זה, נתמקד דווקא בשאלה האנונימיות. השאלה הנשאלת במסגרת האפשרות להגיש בקשה להליך גילוי מרצון כבקשה אנונימית הינה - עד כמה הבקשה באמת אנונימית? וכיצד יכול הנישום לשמור עליה ככזו ? כוונתנו אינה נוגעת לחופש בחירתו של הנישום, אלא לדין הקיים בארצנו בנושא חיסיון המידע. לרוב קיים "מרוץ סמכויות" בין רשות המיסים - מחלקת מודיעין וחקירות לבין הנישום המגיש בקשה להליך גילוי מרצון: הכלל הוא שמי שפועל ראשון מבין הצדדים הוא זה שלכאורה החיסיון על המידע פועל לטובתו. אם הנישום הוא זה שפנה ראשון לרשות המיסים באמצעות הגשת בקשה להליך גילוי מרצון (לא משנה אם הפניה הינה לפי נוהל גילוי מרצון "המקורי" או נוהל גילוי מרצון לפי הוראת השעה) וזאת בטרם התחילה חקירה גלויה או סמויה כלפיו, או בטרם פורסם בכלי התקשורת או בהליך משפטי לגבי הנכסים עליהם מדווח בבקשה לגילוי מרצון - המידע יישאר חסוי ורשות המיסים לא תוכל לעשות בו שימוש כנגד המבקש את הליך הגילוי.

◆ לעניין חקירה סמויה- יצוין, כי בין העוסקים בתחום לבין רשות המיסים מתעוררת לא אחת מחלוקת לעניין "ידיעת הנישום" במקרה ונודע לנישום בדיעבד, כי התקיימה חקירה סמויה בעניינו וכי מסיבה זו נדחה הליך הגילוי מרצון שלו (שהרי לכאורה לא יכול היה לדעת על החקירה הסמויה בעניינו).

העיתון המקצועי לענייני מסים

העליון: חוק מס מעסיקים חל גם ב"אזור"
ע"א 4384/10 נתיבות דרור (תלם) נ' פקיד שומה ירושלים 2
אינגה אייזנברג, עו"ד

גורעת מתוקפו כתקדים מחייב. רשאי ביהמ"ש לאמץ את נימוקי ערכאה קמא ללא הנמקה מכוח סמכותו לפי תקנה 460(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, ואין בכך כדי לגרוע מ"תקדימיותו" של פסק הדין. ביהמ"ש קבע, כי אינו רואה סיבה לסטות מתקדים בקעת הירדן. אכן, באזור ממשיך לחול הדין ששרר בו עובר לתפיסתו בידי ישראל, וכן הצווים שהוצאו בידי המפקד הצבאי. חקיקה ישראלית אינה חלה אפוא במישרין באזור, אך לגבי התושבים הישראלים המתגוררים באזור, חלה חקיקה ישראלית פנימית שהוחלה באופן פרסונאלי וחוץ-טריטוריאלי (ראו בג"ץ 2470/11 יש"ע הירוקה נ' ראש הממשלה, בפסקה 12 (לא פורסם, 1.11.2011).

◆ חוק מס מעסיקים לא כולל אמנם הוראה מפורשת המחילה אותו באזור, אך ביהמ"ש קבע, כי יש מקום להחילו על המערערת, כמו גם על אזרחי ישראל תושבי האזור, מכוח הוראות הפקודה. סעיף 3א(ב) לפקודה קובע, כי "הכנסתו של אזרחי ישראל שהופקה ונצמחה באזור יראו אותה כהכנסה שהופקה או נצמחה בישראל", ואזרחי ישראל מוגדר בסעיף כאזרח או תושב או תאגיד שאזרחי ישראל הוא בעל שליטה בו. סעיף 1(1) לחוק קובע, כי לכל מונח המשמעות שיש לו בפקודה, וסעיף 4 לחוק, שכותרתו "תחולת הוראת הפקודה". להבדיל ממס הכנסה המוטל על הכנסה של המקבל (הנישום), הרי שמס מעסיקים מוטל על הוצאה והוא חל על משלם הכנסת העבודה (המעסיק) ולא על מקבלה. עם זאת, וכפי שעולה מסעיפי החוק, קיימת זיקה הדוקה בין החוק לבין פקודה, ולא בכדי החוק הוא חוק קצר המונה שלושה סעיפים אופרטיביים בלבד, בהיותו חוק היונק את חיותו מהוראות הפקודה. פרשנות תכליתית של הוראת סעיף 4 לחוק מס מעסיקים מזרימה אפוא אל תוך החוק את הוראת סעיף 3א לפקודה לעניין התחולה על אזרחי ישראל באזור.

התוצאה:

◆ הערעור נדחה.

ניתן ביום 4.7.2012

ב"כ המערערת: אליעזר צוקרמן.

ב"כ המשיב: ציפי קוינט – שילוני, פרקליטת המדינה

◆ המערערת היא מכינה קדם צבאית הפועלת בישוב תלם בדרום הר חברון. המערערת רשומה כעמותה בישראל לפי חוק העמותות, רשומה כמלכ"ר עפ"י חוק מע"מ, מתוקצבת ע"י משרד הדתות וע"י המועצה המקומית האזורית הר חברון הניזונה מתקציבי הממשלה, וחבריה הם אזרחי ישראל. העמותה עתרה לביהמ"ש המחוזי בערעור לפי סעיף 160(ג) לפקודת מס הכנסה (להלן: "פקודת מס הכנסה"), בטענה אחת, ולפיה על המשיב להחזיר לה מס מעסיקים ששולם על ידה בשנים 2004-2007, באשר לטענתה, חוק מס מעסיקים (להלן: "החוק" או "חוק מס מעסיקים") אינו חל באזור יהודה ושומרון (להלן: "האזור"). ביהמ"ש המחוזי דחה על הסף את הערעור, מן הטעם שבע"א 9163/08 ענין בקעת הירדן נקבע, כי החוק חל גם על תושבי ישראל הנמצא באזור, כך שקיים תקדים מחייב של ביהמ"ש העליון בנושא זה.

◆ המערערת הגישה ערעור זה ובו טענה, כי עניין בקעת הירדן אינו מהווה תקדים מחייב. המערערת הצביעה על השתלשלות הדברים שהביאה לפסק הדין בעניין בקעת הירדן, ואשר לטענתה, מצביעה על כך שביהמ"ש העליון לא נתן דעתו לגופן של טענות. לטענת המערערת שאלת תחולת מס מעסיקים באזור נדונה לראשונה בע"א 4949/97 האגודה השיתופית מעלה חבר שבאזור (להלן: "ענין מעלה חבר") בפני ביהמ"ש המחוזי. נטען ע"י המערערת, כי ב"כ מעלה חבר בעניין בקעת הירדן הסכים לתחולת החוק על מרשתו והעניין שנדון שם נסב על נקודה אחרת שאינה צריכה לעניינה של המערערת, ומטעם זה פסק הנשיא זיילר מבלי להידרש לסוגיה של תחולת חוק מס מעסיקים באזור. ביהמ"ש העליון, בפניו הובא ענין מעלה חבר אימץ את מסקנת פסק הדין של ביהמ"ש המחוזי ללא דיון.

◆ משהובא הנושא פעם נוספת בפני ביהמ"ש המחוזי, הפעם בעניינה של המועצה האזורית בקעת הירדן, הסתמך ביהמ"ש המחוזי על פסק דינו של ביהמ"ש העליון בעניין מעלה חבר, וראה עצמו מחויב לתקדים זה. על כך הוגש הערעור לביהמ"ש העליון, שנדון בעניין בקעת הירדן, וביהמ"ש העליון דחה את הערעור. מכאן טענת המערערת, כי בהיעדר הנמקה לגופה של סוגיית תחולת חוק מס מעסיקים באזור, אין תקדים מחייב לגופו של ענין.

בביהמ"ש העליון בשבתו כביהמ"ש לערעורים
אזרחיים – כב' בש' ס. ג'ובראן; כב' הש' י. עמית;
כב' הש' א. שהם;

◆ ביהמ"ש העליון קבע, כי העובדה שביהמ"ש לא מצא לנמק את פסק הדין בעניין בקעת הירדן, אינה

פטור לרווחים בקופת גמל בגין הפקדות מלפני 1.1.2003 עמ"ה 1062-07 אריה גבע, עו"ד נ' פקיד שומה ת"א 3 אברהם רוזנברג, יועץ מס

הכספים לבעלותו. טענה זו נדחתה ע"י ביהמ"ש עוד בטרם דן ביהמ"ש בבעלות הכספים. מוסף המשיב וטוען, כי אף שמן הפן הטכני נותר מספר החשבון של המערער בקופת הגמל, ועל כן, יש לראות בהעברת הכספים לחשבון "עמית – עצמאי" בהתאם לתקנה 34 לתקנות הגמל.

ביהמ"ש המחוזי בת"א - כב' השופט מגן אלטוביה:

◆ ביהמ"ש קבע, ככל שמדובר בהוראות המעבר ביחס לקופות גמל, הצעת החוק לתיקון מס הכנסה (תיקון מס' 132), התשס"ב – 2002 נקטה בלשון: "הפקדות שהופקדו" שעה שבנוסח הסופי נקבע: "הפקדות שבוצעו", על כן ביהמ"ש אינו מוצא שיש בשינוי האמור כדי ללמד שהמחוקק ביקש לכלול בהוראת המעבר את המציאות המדומה הנטענת על ידי המשיב. תקנה 33א (א) לתקנות הגמל שהייתה בתוקף במועדים הרלבנטיים ובינתיים בוטלה, קבעה כי כספים שהופקדו בקופת גמל אחת ניתנים להעברה לקופת גמל אחרת רק במקרים המפורטים בתקנה ובהם העברת כספים לפי תקנה 34א, התקנה לפיה פעל המערער בעת פרישתו. תקנה 33א (ב) לתקנות הגמל, קובעת כי העברה כאמור תיעשה לחשבון נפרד בלבד בקופת הגמל האחרת, ויראו כמועד התשלום הראשון לקופת גמל את מועד התשלום הראשון לחשבון קופת הגמל שממנו נעשתה ההעברה. רו"ח יעקב כהן נחקר בעניין זה ואישר שהמערער פעל בהתאם לתקנה 34 א לתקנות הגמל. לטענת המשיב ההשקעה שביצע המערער בקופת גדיש בוצעה בעת פרישתו ולא לפני ה – 1.1.2003 ומשכך "לא ניתן לומר כי לאחר העברת הכספים כאמור התרחשה הרעה כלשהי בתנאי המיסוי בגין הריבית שנצמחה מהם". ביהמ"ש, אינו מקבל את טענת המשיב לפיה ההשקעה בקופת גדיש בוצעה לאחר ה – 1.1.2003 וממילא נראה כי חיוב המערער במס על ריווח מריבית על הפקדות שבוצעו קודם ליום 1.1.2003 הינה בגדר הרעה בתנאי המיסוי של הפקדות אלה. נוכח כל אלה, אין אלא לקבל את טענת המערער לפיה לא ביצע הפקדת כספים בקופת גדיש לאחר יום התחילה. בכפוף לאמור באשר לנתח הרווחים שצמחו מהפקדות שלאחר המועד הקובע, הערער מתקבל.

תוצאה:

◆ הערער התקבל.

ניתן ביום 5.7.2012

ב"כ המערער: עוה"ד דורון לוי

ב"כ המשיב: עוה"ד איריס בורנשטיין-מוזס

◆ **הערת מערכת:** פסק הדין מתייחס למצב המשפטי בין השנים 2009-2003.

◆ במסגרת תיקון פקודת מס הכנסה, התשס"ב – 2002 (להלן: "תיקון 132") שנכנס לתוקף ביום 1.1.2003 (להלן: "יום תחילה"), עד תיקון 132 ריבית, הפרשי הצמדה ורווחים אשר הופקו מהפקדות לקופת גמל לתגמולים היו פטורים ממס מכוח הפטור שהיה בסעיף 9(18) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א – 1961 (להלן: "הפקודה"). בתיקון 132 בוטל הפטור האמור למעט פטור בגין הפרשי הצמדה. בעלי הדין הגישו לבית המשפט "רשימת מוסכמות ופולוגתאות", ממנה עולה כי ביום 30.6.2003 פרש המערער מעבודתו כשלוש עמדות כספים בארבע קופות גמל. אחת הקופות הנוגעת לערער זה הייתה קופה אישית לפיצויים (להלן: "קופת גדיש"). ביום 14.9.2003 הורה מעבידו של המערער (בנק הפועלים בע"מ) לגדיש לשחרר לידי המערער את הכספים שעמדו לזכותו בניכוי המס שנקבע על ידי פקיד השומה לפי סעיף 9(א7) לפקודה. לאחר תשלום המס המשיך המערער להחזיק את יתרת כספי הפיצויים בקופת גדיש עד ליום 7.6.2004, מועד בו משך את מלוא הקרן והרווחים שהצטברו בקופה. בעת משיכת הכספים נוכח מס במקור בסך 2,857 ש"ח (15% מרווחים בסך 19,076 ש"ח שנצמחו למערער מיום פרישתו (1.7.2003) ועד למועד הפדיון (7.6.2004). המערער לא השלים עם ניכוי המס האמור ובדו"ח לשנת המס 2004 ביקש לקבל את סכום הניכוי, בחזרה. המשיב לא קיבל את בקשת המערער וחיוב המס נותר בתוקפו ומכאן הערער. בתיקון 132 נקבעו הוראות מעבר הנוגעת לענייננו. מהוראת המעבר עולה כי הוראת סעיף 125(ב)(1) לפקודה לפיו על ריבית ורווחים שהתקבלו מקופת גמל לתגמולים מוטל מס בשיעור 15%, תחול רק על הפקדה שבוצעה לקופת גמל לאחר ה – 1.1.2003, וממילא הפקדה שבוצעה לקופת גמל לפני ה – 1.1.2003 הרווחים שנצמחו ממנה יהיו פטורים ממס לפי סעיף 9(18) לפקודה שלפני תיקון 132.

◆ טענות המשיב, במועד בו פרש המערער מעבודתו נוצר אירוע מס במסגרתו שילם המערער מס בגין סכום הפיצויים שעמד לרשותו בקופת הגמל ולאחר אירוע מס זה שוב לא יכול היה המערער להותיר את כספי הפיצויים בחשבוננו כעמית שכיר. יש לראות בכספים אלה כאילו הופקדו מחדש בקופת הגמל, לאחר יום התחילה ולחייבים במס מכוח הוראת המעבר וסעיף 125 לפקודה. פרישת העובד מעבודתו הינה אירוע היוצרת חיץ על ציר הזמן בין שהיה עד למועד הפרישה מן העבודה ובין אשר יהיה לאחריו. טיעון נוסף של המשיב נוגע לעניין הבעלות בכספים שבמקור היו כספי פיצויים ולטענת המשיב רק עם פרישת המערער עברו לבעלותו. מכאן, לטענת המשיב שקיים שוני במהות הבעלים של כספי הפיצויים, באופן שטרם פרישת העובד הבעלים של כספי הפיצויים היה המעביד ואילו לאחר פרישת המערער עברו

שומה על בעלי-הדין להפעיל את כללי הפרוצדורה בתום לב ו"ע 11-11-15820 בוחניק נ' מנהל מס שבח מקרקעין, תל אביב ירון הרוש, עו"ד

נגזרה הסכמת העוררת לדחיית המועד, עד להמצאת המסמכים. בנסיבות הללו מתחילה הספירה (שלושים ימים) מיום שהמציאה הרוכשת את המסמכים למשיב.

ועדת הערר שליד ביהמ"ש המחוזי בת"א – כב' הש' רות שטרנברג אליעז; צבי פרידמן, רו"ח; דב שמואלביץ, עו"ד:

♦ **הועדה קבעה, כי דין טענת האיחור להידחות.** אכן חלפה שנה מיום הגשת ההשגה. יתרה מזאת, ב-19.02.2012 הורתה הועדה על הגשת תצהירים על אודות העובדות הנוגעות לטענת ההתיישנות. שני הצדדים לא הגישו תצהירים, ומכאן שהנתונים בכתבי הטענות נכונים לכאורה. המשיב קיים פגישה אחת עם הועדה (ב-31.07.2011). באותה פגישה נכחה גם הרוכשת. הוחלט, כי הרוכשת תמציא מסמכים להוכחת טענתה כי אינה "חברת איגוד מקרקעין". אם תתקבל הטענה, יתייחר הצורך לדון ביתר טענות הועדה. חלפה שנה מיום הגשת ההשגה, ואכן לפי לשון סעיף 87(א) לחוק, המשיגה (הועדה בענייננו) היא החייבת להמציא מסמכים ולא הרוכשת. אולם מדובר בפרשיה אחת שהצדדים המעורבים בה הם הועדה והרוכשת.

♦ **כבר נקבע כי על בעל דין מוטלת החובה להפעיל את כוחותיו המשפטיים דיוניים, "בדרך מקובלת ובתום לב" (דברי כבוד השופט (כתוארו אז) אהרן ברק בבר"ע 305/80 שילה נ' רצ'קובסקי, [פרשת שילה]).** אמת המידה שנקבעה באותה פרשה משיתה על הועדה חובה לפעול כפי שבעל דין סביר והגון היה פועל בנסיבות העניין. במסגרת זו יש מקום לדרוש, כי בעלי הדין לא יהיו זאבים זה לזה. אי-קיומה של חובת תום הלב תביא בנסיבות המקרה דן לכך שהפעולה המשפטית לא תשתכלל – קרי: קבלת טענת האיחור לפי סעיף 78(א) לחוק מיסוי מקרקעין לא תאפשר דיון והכרעה במחלוקת שהובאה לפני הועדה, אגב הבטחת הליך שיפוטי תקין ואף הוגן.

♦ **הועדה קבעה, כי טענת האיחור אינה עולה בקנה אחד עם עקרון תום הלב, שהוא עיקרון-על בשיטתנו המשפטית, עליהם לפעול באופן סביר והוגן במסגרת ניהול הליכי המשפט, וזאת בהתחשב במכלול נסיבות העניין.** לאור האמור ביהמ"ש רואה את הועדה כמי שהסכימה להיכנס לגדר החלופה השנייה בסעיף 87(א) לחוק.

התוצאה:

♦ **הבקשה נדחתה.**

ניתן ביום 1.7.2012

ב"כ הועדה: עו"ד אופיר בוכניק

ב"כ המשיב עו"ד אריק ליס, פר' מחוז ת"א

♦ **העסקה נושא הערר נוגעת לקרקע תפוסה ביהוד.** בבעלות חברת הדסילנד בע"מ, 420 יחידות דיור ללא פיתוח (להלן: "החברה"). הדסה בוכניק (להלן: "העוררת") החזיקה כ-30% ממניות החברה. 70% הנותרים הוחזקו בידי גמול נדליין למגורים בע"מ ("הרוכשת"), לפי הסכם הקצאת מניות שנכרת ב-30.11.06 בינה לבין העוררת. ב-07.01.2010 מכרה העוררת 30% ממניותיה בחברה לרוכשת (באמצעות נאמן), תמורת 8,500,000 ש"ח. ב-22.02.2010 הגישה העוררת שומה עצמית לפי סעיף 73(א)(2) לחוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), התשכ"ג – 1963 ("החוק"). סכום המס בשומה העצמית עמד על 1,003,594 ש"ח. המשיב לא קיבל את השומה העצמית של העוררת והעמיד את שווי המניות שמכרה על סך 28,271,100 ש"ח. גובה המס הוא 7,190,100 ש"ח. ב-11.08.2010 הוציא המנהל שומה לפי "מיטב השפיטה" (סעיף 78(ב)(1) לחוק). המס השנוי במחלוקת עלפי שומה זו הוא 6,186,506 ש"ח. ב-1.9.2010 הגישה העוררת השגה (סעיף 87(א) לחוק) וב-31.07.2011 זומנה לדיון בהשגה, בהשתתפות בא-כוח הרוכשת. הרוכשת העלתה טענה מקדמית כי אינה "איגוד מקרקעין", ומכאן שמשטר המס החל על העסקה הוא מס הכנסה ולא מס שבח. כמו-כן נטען כי קבלת הטענה המקדמית יתייחר את הצורך בדיון בהשגה, שנסבה בעיקר על שווי העסקה וחישובי המס. ב-31.7.2011 סוכם שהועדה תמציא מסמכים להוכחת טענתה כי אינה "איגוד מקרקעין". ב-16.08.2011 שלח המשיב דרישה להמצאת מסמכים. ב-11.09.2011 הומצאו המסמכים למשיב. ב-03.10.2011 שלח המשיב החלטה הדוחה את ההשגה. ב-09.10.2011 קיבלה העוררת את החלטה וב-08.11.2011 הוגש הערר שלפנינו לוועדה. גדר המחלוקת האם חרג המשיב ממשטר הזמנים שתחם המחוקק בסעיף 87 לחוק, הסעיף כולל שתי חלופות לתקופת הזמן בה רשאי המנהל לתת את תשובתו להשגה: הראשונה היא "תוך שנה מיום שקיבל את הודעת ההשגה". ההשגה הוגשה ב-01.09.2010. לפיכך המועד למתן החלטת המשיב הסתיים ב-31.08.2011. החלופה השנייה היא: "תוך שלושים ימים מיום שאישר כי המשיג המציא את כל המסמכים והפרטים שנדרש להמציאם, לפי המאוחר". תוצאות האיחור: "לא השיב המנהל למשיג במהלך תקופה זו, יראו את ההשגה כאילו התקבלה". עדיין. מנגד טוען המשיב כי בנסיבות המקרה ראוי לפעול עלפי החלופה השנייה בסעיף 87.א לחוק. המסמכים אשר דרש המשיב לצורך קבלת החלטה בהשגה, הגיעו לידו ב-11.09.2011. מניין 30 הימים מאותו תאריך מסתיים ב-11.10.2011. המשיב הוציא החלטה בהשגה ב-03.10.2011, ומכאן שלא איחר את המועד להשיב על ההשגה. עוד טוען המשיב לחוסר תום לב בטענת "האיחור" שמעלה הועדה. היה ברור לעוררת בנסיבות העניין, כי על הרוכשת להמציא מסמכים נוספים וכי גיבוש עמדת המשיב בכל הנוגע להשגה, תלויה בתוצאות בדיקת המסמכים הללו. מכאן

מרבה "כיסים" - מרבה דאגות

חשוד בניסיון להבריח, על גופו ובכיסו בגדיו 51 מכשירי טלפון סלולאריים מסוג סמסונג גלקסי 3, נעצר בנתב"ג. מדובר בחשוד מנחם מנדל רוזנברג מירושלים, בעל דרכון בריטי, שהגיע בטיסה מלונדון ובעוברו במסלול הירוק, נחשד ונלקח לבדיקה ע"י בודקי מכס נתב"ג. מזוודותיו נבדקו, והוא נלקח לבדיקת גמ"מ (מכשיר שיקוף אדם חיצוני "גלים מילימטריים"). עוד בטרם כניסתו לגמ"מ הוציא החשוד 51 מכשירים טלפון מסוג סמסונג גלקסי 3 מכיסו מכנסו, מעילו ואפודתו. עפ"י הערכת המכס, עלותו של כל מכשיר טלפון שנתפס לצרכן בישראל עומדת על כ-3,500 ש"ח במוצע. לדברי החשוד, הוא רכש את המכשירים בלונדון בעלות של 300 פאונד אנגלי, שהם כ-1,800 ש"ח כך שהרווח הוא כ-100%. שווי הטובין התפוסים מוערך בכ-180,000 ש"ח, שהמסים החלים עליהם הם 59,000 ש"ח לערך. בית משפט השלום ברמלה, כב' השופטת פרנקל (שיפמנ) ליאורה, שחרר את החשוד תחת מגבלות.

הפחתת מכסים והגברת התחרותיות

ד"ר יובל שטייניץ, שר האוצר, חתם ביום 12.7.12 על צווים המפחיתים ומבטלים את שיעורי המכס ומס הקניה על שורה ארוכה של מוצרים ובהם: מוצרי מזון, מוצרי צריכה ביתיים, מוצרי טקסטיל ועוד. הפחתות המס נועדו לסייע לציבור בהתמודדות עם יוקר המחיה בישראל ולשם הגברת התחרותיות במשק. הפחתת שיעורי המכס כאמור הינה מיידית וזאת בהמשך להפחתה קודמת בהיקף של 387 מיליון ש"ח שנערכה בינואר 2012 על מוצרים להם אין יצור מקומי. הצווים עליהם חתם השר מבטלים לחלוטין את המכס שנע בין 8-12% על שורת מוצרים להם אוריינטציה צרכנית גבוהה. ביטול המס יחול על מייבשי כביסה, שואבי אבק, מיקרוגלים, מאווררים, קולטי אדים, מייבשי שיער, טוסטרים, סדינים חשמליים, שמיכות חשמליות, מברשות שיניים חשמליות, מכונות להכנת קפה, מגהצים, טוסטרים, נורות, אוזניות, מנורות, משקפי שמש, משקפי מגן, משקפי ראייה, סוגי כיורים, סוגים שונים של סוללות ועוד.

פרשת הדלקים – מעבירה הילוך!

ביום 10.7.12 הוגשו כתבי אישום נגד המעורבים המרכזיים בפרשת ההונאה בענף הדלק בגין עבירות מס ועבירות הלבנת הון בהיקף של כ-1.5 מיליארד ש"ח! כתבי האישום הוגשו נגד יניב קרנש (קרנש), אברהם אוסקר ודוד מורגנשטרן - המעורבים המרכזיים בפרשת הונאת הענק בענף בדלק וכן נגד שלמה אטיאס. כתבי האישום הוגשו לבית משפט המחוזי בתל אביב ובבאר שבע. יחד עם כתבי האישום הוגשו בקשות למעצרים של שלושת הנאשמים המרכזיים עד תום ההליכים המשפטיים וכן בקשות לסעדים זמניים ברכוש. כתבי האישום ובקשות המעצר הוגשו ע"י עורכי הדין ניר ישראל, לירון וקנין ואורן בר-עוז, מהיחידה המשפטית לתיקים מיוחדים ברשות המסים. עפ"י כתבי האישום, הנאשמים פעלו לביצוע תכנית עבריינית להתחמקות מתשלומי מס בגין עסקאות לרכישת דלק, אותן ביצעו באמצעות חברות שבבעלותם, וכן להלבנת חלק מהכספים. במסגרת ביצוע העבירות הוציאו וקייזו חשבונות פיקטיביות ולא דיווחו על הכנסות בסכום חסר תקדים של 1,341,762,097 ש"ח (כן, לא טעיתם במספר האפסים), שסכום המע"מ הנובע מהם הוא 185,070,634 ש"ח, וכן ביצעו. בכתב האישום נגד דוד מורגנשטרן, מעורב נוסף בפרשה, מיוחסות לו עבירות על חוק מע"מ, פקודת מס הכנסה וחוק איסור הלבנת הון בהיקף של כ-2.5 מיליארד ש"ח.

חשד: הסבו הכנסות לחברה זרה

בימ"ש השלום בתל אביב הורה ביום 9.7.12 על מעצר בית ל-10 ימים על דבורה קריל, אשת עסקים מהרצליה, ולשחרר תחת מגבלות איש עסקים נוסף (ששמו נאסר לפרסום). השניים חשודים בהתחמקות מתשלום מס בישראל על ידי הסבת הכנסותיהם לחברה זרה. בקשת המעצר הוגשה ע"י משרד חקירות מס הכנסה תל אביב לאחר שבמחלקת המודיעין של רשות המסים נאסף מידע ממנו עלה חשד, כי שני החשודים מנהלים חברה זרה אשר התאגדה בפנמה, מסבים לה חלק מהכנסותיהם, ובכך נמנעים מדווח על מלוא הכנסותיהם ועל הכנסות החברה החדשה בעשרות מיליוני ש"ח, בניגוד להוראות פקודת מס הכנסה. עפ"י בקשת המעצר, מסמכים רבים שנתגלו במהלך החקירה קושרים את החשודים לחשדות. החשודה שמרה בחקירתה על זכות השתיקה.

מס פקס מערכת ושיווק: דרך מנחם בגין 132, מגדל עזריאלי 1
 תל אביב 67021; טל. 03-6966416 פקס. 03-6953991 info@masfax.co.il

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / כיסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי טל. 03-6966733, פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת גיליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.